

πολυφωνίες

«Τότε τι κρίμα, τι κρίμα, τι κρίμα,
παντού περισσεύεις και παντού ξεψυχάς.
Τότε τι κρίμα, τι κρίμα, τι κρίμα,
(που) δε χωράς πουθενά
- πουθενά, πουθενά, πουθενά ...»

Τρύπες "Δε Χωράς Πουθενά"

ΕΧΩ - ΕΧΕΙΣ - ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑ. ; !

Υπάρχει χώρος για μένα; Υπάρχει χώρος για σένα; Υπάρχει χώρος για εμάς;

Αυτά τα τρία ερωτήματα είναι κεντρικά για την κοινωνικό-πολιτισμική εμψύχωση νέων. Είναι υποχρέωση της ενήλικης κοινωνίας να δομεί φυσικούς και ψυχο-κοινωνικούς "χώρους" όπου το παιδί, ο προέφηβος, ο έφηβος κι ο νέος ενήλικας έχει στη διάθεσή του εκείνα τα εργαλεία που θα τον ενθαρρύνουν να εξερευνήσει αυτό το βασικό δικαίωμα - "να χωράω" - ως άτομο-μέλος μιας ομάδας.

Το Δ.Ε.Ν. - από τότε που δημιουργήθηκε το 2002 ως πρόταση χώρου νέων - έχει υπάρξει κυρίως μία επίπονη και υπομονετική προσπάθεια μιας διαπολιτισμικής κοινότητας ενηλίκων να δημιουργεί τις συνθήκες που παρέχουν ακριβώς έναν τέτοιο χώρο.

ΕΧΩ; ΕΧΩ. ΕΧΩ!

Τα πάντα ξεκινούν με ερώτημα, τα πάντα. Ίσως η πιο υποτιμημένη δεξιότητα σήμερα να είναι η ικανότητά μας να διαμορφώνουμε γόνιμα ερωτήματα. Επίζητώντας επίμονα μία δοσμένη, μια μονοδιάστατη απάντηση, ίσως να σκοτώνουμε την πιο έμφυτη ανθρώπινη δεξιότητα: τη δημιουργική περιέργεια που οδηγεί σε αμφισβήτηση δεδομένων, στην ενεργή αναζήτηση πολλαπλών πηγών πληροφόρησης, στην κριτική σκέψη και, τελικά, στη σύνθεση προσωπικών απαντήσεων που διαμορφώνουν την άποψη μας για τον κόσμο.

Έναν τρόπο αντίληψης, έναν τρόπο να βλέπουμε τον εαυτό μας και τον κόσμο γύρω μας. Η δεξιότητα αυτή μαθαίνεται, εξασκείται, λαξεύεται - αν της δοθεί χώρος. Ο νέος στο Δ.Ε.Ν. συχνά-πυκνά αντικρίζει έναν "άχτιστο" κόσμο γεμάτο δυνατότητα και πιθανούς εναλλακτικούς δρόμους, όπου για καιρό καλείται ν' αναρωτηθεί πώς θέλει να τον δομήσει. Για να φτάσει εκεί, χρειάζεται μεγάλο ταξίδι που περνά από νησιδες ερωτημάτων και προβληματισμού: "πώς νιώθω-τι σκέφτομαι;", "τι θέλω να κάνω;", "με ποιο στόχο - ποια ανάγκη επιζητώ να ικανοποιήσω;", "τι θέλω να εκφράσω;", "ποια μορφή ταιριάζει στην έκφρασή μου;", "τι μου χρειάζεται (ως εργαλείο, ως μάθηση) για να φτάσω στο στόχο μου;" Η πορεία που διανύει ξεκινά από την ενεργή διατύπωση ερωτημάτων, περνάει μέσα από τη διατύπωση άποψης για να καταλήξει στον ενθουσιασμό και την ικανοποίηση της ανακάλυψης της βιωματικής γνώσης.

ΕΧΕΙΣ; ΕΧΕΙΣ. ΕΧΕΙΣ!

Η προσωπική αυτή πορεία είναι απαραίτητη. Κι όμως, είναι ο μισός δρόμος. Ο άλλος μισός διανύεται όταν αντικρίζει τον "άλλον." Το διπλανό του, τα υπόλοιπα μέλη της ομάδας του, και τον κόσμο "των άλλων" πέρα απ' αυτήν. Όταν φτάνει ν' αποδεχτεί τον άλλον ως αναπόσπαστο μέρος του κόσμου του. Όταν αποζητεί ν' ακούσει ενεργητικά τις άλλες απόψεις γύρω του, όπως ακριβώς αποζητεί να εκφράζει τη δική του προσωπική άποψη. Όταν αναγνωρίζει την πολυφωνία ως πλούτο αντί για πεδίο μάχης που απλά δια-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΕΧΩ, ΕΧΕΙΣ, ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ 1-2

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΣΥΝΗΓΟΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ 2-3

ΟΜΑΔΑ ΠΑΙΔΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΙΑΣΜΟΥ "HAPPY GROUP" 4-5

ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΕΦΗΒΩΝ Δ.Ε.Ν. ΓΛΑΥΚΗΣ 6-7

ΟΜΑΔΑ ΠΑΙΔΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΕΧΙΝΟΥ 8-9

ΟΜΑΔΑ ΕΦΗΒΩΝ ΚΕΝΤΑΥΡΟΥ - Δ.Ε.Ν. ΓΛΑΥΚΗΣ 10

ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΕΦΗΒΩΝ Δ.Ε.Ν. ΞΑΝΘΗΣ 11

ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΕΦΗΒΩΝ Δ.Ε.Ν. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ 12-13

ΟΜΑΔΑ ΠΑΙΔΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ 14

ΟΜΑΔΑ ΠΑΙΔΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΞΑΝΘΗΣ 15

ΟΜΑΔΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΔΕΚΑΡΧΟΥ - το Δ.Ε.Ν. στα ΚΙΝΗΤΑ ΚΕΣΤΠΕΜ 16

ΟΜΑΔΑ ΠΑΙΔΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΣΑΤΣΩΝ 17-19

ΟΜΑΔΑ ΝΕΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ Δ.Ε.Ν. ΞΑΝΘΗΣ 20-21

ΟΜΑΔΑ ΠΑΙΔΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ 22-24

ΟΜΑΔΑ ΝΕΩΝ ΕΝΗΛΙΚΩΝ «ΠΕΡΠΙΑΤΩ» Δ.Ε.Ν. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ 25

ΟΜΑΔΑ ΠΑΙΔΙΩΝ Δ.Ε.Ν. ΟΡΓΑΝΗΣ 26-27

ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΕΦΗΒΩΝ Δ.Ε.Ν. ΙΑΣΜΟΥ 28

κόππει το δρόμο προς την πράξη. Όταν γνωρίζει ότι ο δημιουργικός διάλογος μεταξύ όλων των φωνών είναι αυτός που θα οδηγήσει στην ικανοποίηση μιας βαθιάς ανάγκης για κοινότητα που εντάσσει κι αποδέχεται αντί να αποκλείει. Συχνά στο Δ.Ε.Ν. ο νέος καλείται να δώσει χώρο στη φωνή που αποκλείεται, στη φωνή που αντιπαράθεται στη δικιά του. Να αντέχει την μη-συμφωνία της στιγμής ως μέρος μιας γόνιμης διεργασίας.

ΕΧΟΥΜΕ; ΕΧΟΥΜΕ. ΕΧΟΥΜΕ!

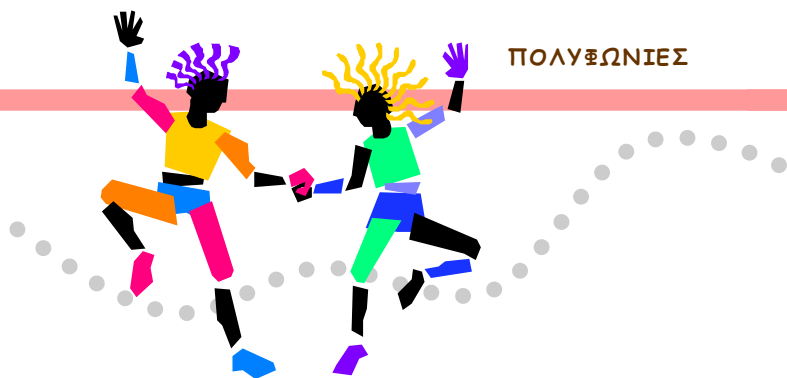
Η συλλογικότητα που αντλεί απ' τη συναλλαγή των διαφορετικών μερών είναι δεξιότητα που μαθαίνεται - αρκεί να της δοθεί χώρος. Η κοινωνικό-πολιτισμική εμπύχωση - όπως την έχουμε βιώσει στο Δ.Ε.Ν. νέοι και ενήλικες - φτιάχνει έναν τέτοιο χώρο. Όλες οι δράσεις που έχουμε ως σήμερα ονειρευτεί, σχεδιάσει και υλοποιήσει έχουν κάνει έναν κύκλο που πάντα ξεκινούσε με προβληματισμό (ερωτηματικό), προχωρούσε με μικρά βήματα προς το διάλογο των διαφορετικών φωνών και στην ανακάλυψη άποψης (τελεία) και κατέληγαν σε έργο που μας ικανοποιούσε (θαυμαστικό). Η δε αφομοίωση των βιωμάτων των ατομικών δράσεων πάντα άφηνε και νέα ερωτήματα να αναδυθούν, νέους ορίζοντες να εξερευνήσουμε - ποτέ δεν κράτησε αυτή η "αίσθηση ικανοποίησης" για πολύ! Λες και είχαμε κολλήσει τον ιό της ανησυχίας, και εν τέλει της εξέλιξης...

Έτσι λοιπόν, η επαφή μας με το Συνήγορο του Παιδιού ήταν φυσικό επακόλουθο - συναντηθήκαμε σ' ένα μονοπάτι κοινό. Εκείνος, τριγυρνώντας ανά την Ελλάδα για ν' ανταποκριθεί σε πολλαπλά καλέσματα νέων και να κουβεντιάσει μαζί τους, βρήκε το δρόμο για τη Θράκη. Εμείς, τριγυρνώντας στα χωράφια των προβληματισμών των νέων, βρήκαμε το δρόμο έκφρασης αναγκών για να τον καλωσορίσουμε στον κόσμο μας.

Αυτό το τεύχος των ΠΟΛΥΦΩΝΙΩΝ είναι γέννημα της σχέσης που χτίστηκε μεταξύ μας από την άνοιξη του 2007. Είναι σύνθεση δημιουργικής έκφρασης των πολλών φωνών των νέων ανθρώπων που κατοικούν το Δ.Ε.Ν., γύρω από ερωτήματα, προβληματισμούς, ανάγκες και επιθυμίες που μαγειρεύονται εντός της κάθε ομάδας.

Ελπίδα μας είναι να συμβάλλει σ' έναν γόνιμο διάλογο για το πώς μπορούν τέτοιοι, τόσο αναγκαίοι, "χώροι" να στηριχθούν στις τοπικές μας κοινωνίες. Γιατί μια κοινότητα που αρνείται να κάνει χώρο στους νέους να ανακαλύψουν και να ασκήσουν τις δικές τους προτάσεις ενεργής κοινωνικής συμμετοχής, είναι - στην ουσία - μια κοινότητα που αποκλείει το ίδιο της το μέλλον.

Αννη Βασιλείου

Εδώ και πάνω από είκοσι χρόνια επισκέπτομαι τη Θράκη διαρκώς. Με μαγεύει αυτός ο τόπος, όχι μόνο για τις φυσικές του ομορφιές, αλλά και γιατί εδώ συναντιόνται με ένα μοναδικό τρόπο παραδόσεις και πολιτισμοί Ανατολής και Δύσης. Συνάντηση, που άλλες φορές είναι αρμονική και άλλες τρικυμιώδης, άλλες φορές γεννά πλούτο και άλλες διαχωρισμούς και αποκλεισμούς.

Τα τελευταία 5 χρόνια οι επισκέψεις μου στη Θράκη είχαν κάτι το ιδιαίτερο. Ως Συνήγορος του Παιδιού, είχα την ευκαιρία να βρεθώ κοντά στα παιδιά, μικρά και μεγάλα, με ένα διαφορετικό τρόπο. Κουβέντιασα μαζί τους, απάντησα σε ερωτήματά τους, άκουσα την αλήθεια τους, προσπάθησα να την καταλάβω, για να μπορώ να την μεταφέρω, μαζί με τους συνεργάτες μου, στα αυτιά των μεγάλων. Ιδίως, να τη μεταφέρω σε αυτούς που παίρνουν τις αποφάσεις, σε υπηρεσίες, σε Υπουργεία και στη Βουλή.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

Ο Συνήγορος του Παιδιού - Γιώργος Μόσχος με την ομάδα παιδιών του Δ.Ε.Ν. Ξάνθης, σε επίσκεψή του στα ΚΕ.Σ.Π.Ε.Μ. τον Μάρτιο 2007

Η Αλήθεια των παιδιών δύναμη αλλαγής της κοινωνίας μας

Αυτό που με έκαναν οι συναντήσεις αυτές να νοιώσω έντονα, κι αυτό που έχω κρατήσει μέσα μου και θέλω σήμερα να μοιραστώ μαζί σας, είναι η σιγουριά ότι αν ακούγαμε λίγο περισσότερο και με προσοχή εμείς οι μεγάλοι τι έχουν να μας πουν τα παιδιά, πολλά πράγματα ίσως θα ήταν διαφορετικά στην κοινωνία μας. Καλύτερα για όλους.

Κάθε παιδί είναι φορέας μιας αλήθειας, σε μεγάλο βαθμό αγνής και άδολης, που όμως συχνά φαίνεται ότι δεν του δίνεται χώρος και τρόπος να την εκφράσει. Να την απευθύνει, στους ενήλικες που έχουν τις ευθύνες της ζωής του. Η κοινωνία μας αφήνει τους μεγάλους να μιλούν εκ μέρους των παιδιών, να κάνουν σχέδια και να παίρνουν αποφάσεις για τις ζωές τους, συχνά χωρίς να ακούν προηγουμένως με προσοχή τι έχουν να πουν τα παιδιά, τι νοιώθουν, τι σκέφτονται και τι προτείνουν.

Κι όμως, τα παιδιά έχουν πάντοτε να πουν απλά αλλά σημαντικά πράγματα.

Μερικές από τις αλήθειες που άκουσα από τα παιδιά της Θράκης, που μοιάζουν πολύ με τις κουβέντες των παιδιών από όλα τα μέρη της Ελλάδας, τις παρουσιάζω παρακάτω:

«- Έχω ανάγκη να με ακούνε οι μεγάλοι. Κι ας μην κάνουν ότι τους ζητώ.

Τουλάχιστον να δίνουν σημασία σε αυτά που τους λέω...

- Χρειάζομαι να μπορώ να κουβεντιάζω με τους γονείς και τους δασκάλους μου, για πράγματα που σκέφτομαι ή που νοιώθω. Δεν μου αρέσει όταν με περιφρονούν ή δεν διαθέτουν χρόνο για μένα...

- Θέλω οι μεγάλοι να με εμπιστεύονται. Κι αυτοί, να κερδίσουν τη δική μου εμπιστοσύνη, για να μπορώ να τους μιλώ με ειλικρίνεια.

- Χρειάζομαι περισσότερη κατανόηση...

- Θέλω να διαλέγω τους φίλους – τις φίλες μου. Να μη μου απαγορεύεται η συντροφιά με συνομήλικούς μου που συμπαθώ...

- Θέλω να έχω ίσες ευκαιρίες και ίσα δικαιώματα με τα άλλα παιδιά. Δεν θέλω κανένας να μου στερήσει ευκαιρίες, τώρα ή στο μέλλον, εξ αιτίας της καταγωγής ή της θρησκείας μου...

- Θέλω το σχολείο να είναι ένας χώρος όπου περνώ καλά, αλλά και όπου αποκτώ γνώσεις, που θα με βοηθήσουν να ανοίξω τους ορίζοντες της ζωής μου....

- Θέλω οι δάσκαλοι να με σέβονται και να με υπολογίζουν. Να με διδάσκουν με το παράδειγμά τους...

- Δεν θα ήθελα να σταματήσω το σχολείο πριν το τελειώσω. Ξέρω ότι αρκετά παιδιά το διακόπτουν επειδή δεν είναι καλοί στα γράμματα, είτε γιατί οι γονείς τους τους λένε να πάνε στη δουλειά ή να παντρευτούν. Πιστεύω ότι αυτό είναι λάθος.

- Αισθάνομαι άσχημα όταν κάποιοι μεγάλοι με προσβάλλουν για ένα λάθος μου, ή γιατί δεν έκανα αυτό που μου ζήτησαν. Έχω και εγώ αξιοπρέπεια.

- Δεν μου αρέσει όταν κάποιος ασκεί βία πάνω μου. Προτιμώ να μου ζητήσει τι θέλει, να κουβεντιάσει μαζί μου, να με πείσει με τα λόγια.

- Πολλές φορές και εγώ χρησιμοποιώ βία στη ζωή μου. Όμως αυτό συμβαίνει μάλλον γιατί έτσι έμαθα να κάνω από τους μεγαλύτερούς μου.

- Χρειάζομαι περισσότερες ευκαιρίες χαλαρότητας, μαζί με τους φίλους μου και έξω από το σχολείο. Να παίζω, να επικοινωνώ, να εκφράζομαι και να μαθαίνω με τρόπους ευχάριστους.

- Θέλω να μην ντρέπομαι για αυτό που είμαι. Να χαίρομαι που είμαι ο εαυτός μου....»

Θα μπορούσα να αναφέρω πολλά ακόμη. Διάλεξα όμως ενδεικτικά κάποια θέματα που απασχολούν τα παιδιά σήμερα. Είναι οι αλήθειες τους, αυτές με τις οποίες ζουν καθημερινά. Επιθυμίες τους, που συχνά μένουν ανεκπλήρωτες.

Με αφορμή λοιπόν τη σημερινή μας επικοινωνία, θα ήθελα να σας πω πως πιστεύω, ότι το μεγάλο στοίχημα για την κοινωνία μας σήμερα δεν θα πρέπει να είναι το ποιος θα υπερισχύσει των άλλων, αλλά πως η αλήθεια των παιδιών θα μπορέσει να γίνει **δύναμη αλλαγής** για όλους μας, μικρούς και μεγάλους, για να συνυπάρξουμε ειρηνικά. Για να ξεπεράσουμε αυτά που μας χωρίζουν και να κτίσουμε πάνω σε ό,τι μας ενώνει και μας δυναμώνει. Δηλαδή, την αξία της ανθρωπιάς και της λειτουργικής καθημερινής μας σχέσης.

Γιώργος Μόσχος

Biz bu hakları okuduk ve öğrendik ve bunu başkaları ile paylaşmak için bu afişi yaptık. Biz bunu çocuk hakları için yaptık. Bunu yaparken çok heyecanlıydık

THE INDIAN DIKARI OMMA;

Εμείς αυτά τα δικαιώματα τα διαβάσαμε και τα μάθαμε, για να το μοιραστούμε όμως και με άλλους δημιουργήσαμε αυτήν την αφίσα. Εμείς αυτό το φτιάξαμε για τα δικαιώματα των παιδιών. Όταν το φτιάχναμε ήμασταν πολύ αγχωμένοι.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

Ο βεβαίως της πολυωνίας
και η υποστήριξη της μου επιτρέπει
την επικοινωνία με τους άλλους.

Έχω δικαιώματα σε όλα
τα πράτα μέλη...

Έχουμε κοινό νόμισμα
αν πάω σε άλλη χώρα της
Ευρώπης, μπορώ να τη χρησιμοποιήσω.

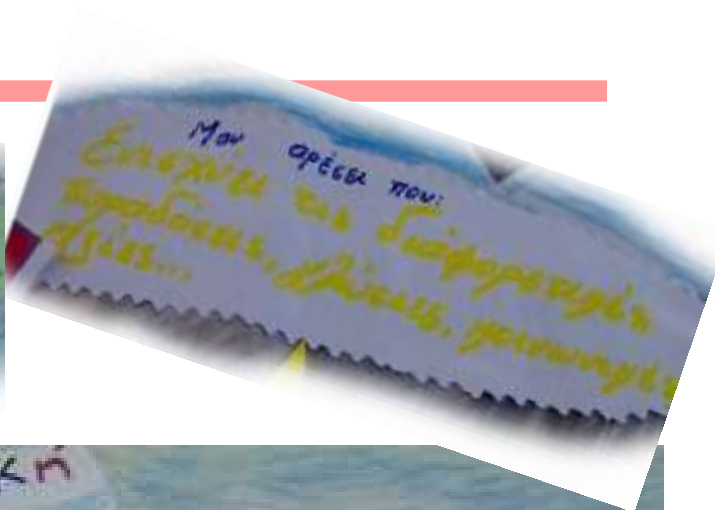
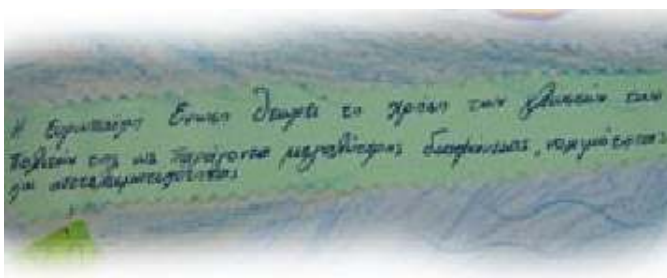

Ευρωπαϊκή Ένωση
Είμαι και εγώ μέλος
αυτής της μεγάλης
οικογένειας.

Αυτό που μάρισε πολύ ότι
υπήρξε χώρα υποδοχής ανθρώπων
από διαφορετικές χώρες και
πολιτισμούς...

Η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να γίνει
των χώρων των πόλεων της ως
παραγωγή μεγαλύτερης διαφάνειας, νομής
ελευθρίας και αποτελεσματικότητας.

Παρόλο που αυτό σημαίνει ότι μόνο στις Η.Ε.
είναι οι δυνάμεις που μας βοηθούν να
μας βοηθήσει να είμαστε πιο ασφαλείς και
επικοινωνία με τους άλλους.

Σκοπός της δραστηριότητας ήταν η καλλιέργεια της ευρωπαϊκής ταυτότητας. Να δώσει στα παιδιά τα απαραίτητα εφόδια ώστε να συμμετέχουν μελλοντικά ως ενεργοί πολίτες της χώρας τους στην ευρωπαϊκή κοινωνία, με ειδικότερο στόχο την εξοικείωση στην ευρωπαϊκή πραγματικότητα, η οποία είναι αρκετά πολύπλοκη. Καθώς δεν αποτελεί απλά ένα νέο Θεσμικό μόρφωμα αλλά ένα ιδιαίτερο πολυπολιτισμικό σύμπλεγμα. Επίσης πάνω απ' όλα να συνειδητοποιήσουν ότι είναι και αυτοί ένα κομμάτι αυτής της μεγάλης οικογένειας και να καταλάβουν τη σημασία το τι σημαίνει Ευρώπη.

Τα θέματα που επεξεργαστήκαμε ήταν τα ακόλουθα:

- Τι είναι Ευρώπη
- Πως δημιουργήθηκε κι, από ποιες χώρες
- Χώρες, που συμμετέχουν ως σήμερα.
- Νόμισμα
- Γλώσσες που χτίζουν γέφυρες επικοινωνίες

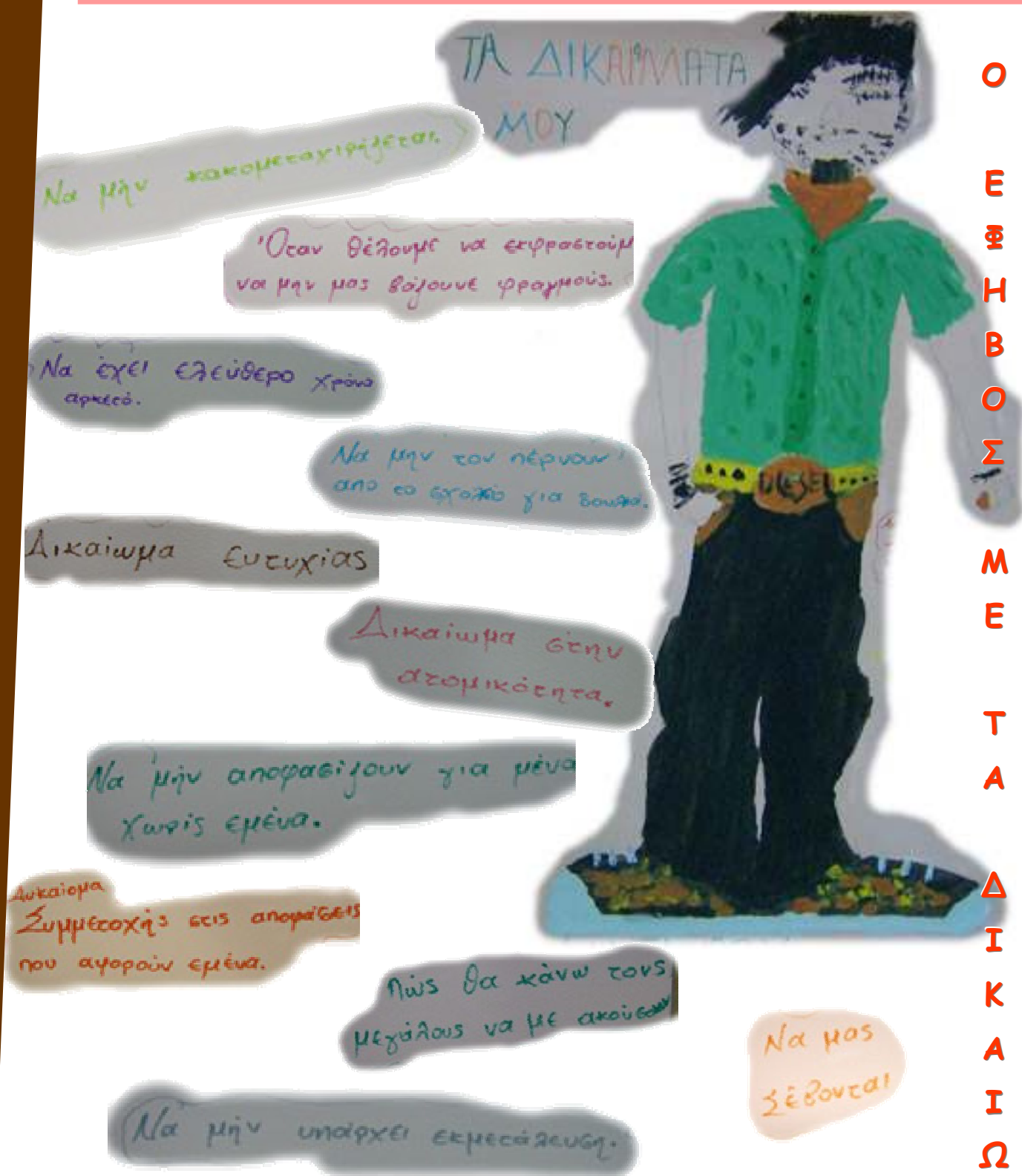
Η
Γ
Λ
Α
Σ
Τ
Ρ
Α

Τ
Η
Σ

Τ
Α
Υ
Τ
Ο
Τ
Η
Τ
Α
Σ

Ο καθένας είναι μοναδικός, ιδιαίτερος, δεν υπάρχει άλλος στον κόσμο σαν και αυτόν, έχει τις δικές του ανάγκες, ικανότητες και τα δικά του χαρακτηριστικά γνωρίσματα. Ο σύγχρονος πολιτισμός βασίζεται στην αποδοχή του άλλου, στη συνοχή του διαφορετικού και στη δυνατότητα συνομιλίας μαζί του. Έτσι μόνο μπορεί να λειτουργεί ως ανοικτό σύστημα επιτρέποντας την αυτονομία και τον αυτοκαθορισμό των ατόμων που είναι η βάση της δημοκρατίας.

Ο
Ε
Φ
Η
Β
Ο
Σ
Μ
Ε
Τ
Α
Δ
Ι
Κ
Α
Ι
Ω
Μ
Α
Τ
Α

Σκοπός της δραστηριότητας ήταν να συνειδητοποιήσουν τα παιδιά τα δικαιώματα που έχουν. Ένα θέμα που πολλές φορές οι μεγάλοι το αγνοούν, δεν δίνουν την ανάλογη σημασία και δεν το θεωρούν πρόβλημα. Τα παιδιά πρέπει να συμμετέχουν στις αποφάσεις που τους αφορούν, να μην είναι απλά θεατές. Ειδικότερα το δικαίωμα στη μόρφωση, στην υγεία στη φροντίδα και να μην εργάζονται είναι από τα βασικά στοιχεία που πρέπει να προσέξουμε.

ΟΜΑΔΑ ΚΕΝΤΑΥΡΟΥ

από όποια γω-
νιά του κόσμου
κι αν ερχόμα-
στε, από όποιο
μέρος της γης
και αν είμαστε,
όλοι έχουμε τα
ίδια δικαιώμα-
τα ... και είναι
πολλά!!

Η ιστορία μας:

Ταξιδέψαμε με τη μαγική μπανιέρα του Κάπταιν Σημαδούρα, σε ωκεανούς λιωμένης σοκολάτας, αναζητώντας το θησαυρό της Μυθικής χώρας Ηπαπάπαπα.

Το ταξίδι ήταν εξαντλητικό, μας βομβάρδισαν πειρατές με σαντιγί, ναυαγήσαμε και ξυπνήσαμε τελικά καλυμμένοι από πάνω μέχρι κάτω, με σοκολάτα σ' ένα νησί που δεν είχε καθόλου χρώματα...

Ήταν η μυθική χώρα Ηπαπάπαπα, στην οποία εμείς ήμασταν οι ξένοι, οι αδύναμοι, οι διαφορετικοί. Εμείς φοβόμασταν τους Ιθαγενείς

και οι Ιθαγενείς εμάς.

Από εκεί ξεκίνησαν όλα και αρχίσαμε να μαλώνουμε, όπως κάνουν συχνά οι άνθρωποι μεταξύ τους: για το χρώμα του δέρματος, για τις διαφορετικές συνήθειες, για τη γλώσσα...

Τελικά αυτός ήταν και ο θησαυρός της Ηπαπάπαπα...

Ψάξαμε σε χώρους του ΚΕ-ΣΤΕΜ, σε βιβλία, σε χάρτες του κόσμου, έξω και τελικά μέσα μας και ανακαλύψαμε τα δικαιώματά μας. Τα αποτυπώσαμε στο χαρτί και ιδού...

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ
ΑΠΟΤΥΠΩΜΕΝΗ
ΣΕ ΧΑΡΤΙ...

Το ερέθισμα ήταν το ερώτημα: τι να κάνουμε τώρα αφού μάθαμε για τα δικαιώματα των παιδιών; Αφού στριφογύρισε για λίγο στο μυαλό της ομάδας των παιδιών αμέσως ανέφεραν: ξέρουμε τι θα κάνουμε. Πήραν στα χέρια τους διάφορα υλικά και ακολούθησαν την έμπνευση τους. Πειραματίστηκαν με πολλά και διαφορετικά εκφραστικά μέσα. Αφού ένιωσαν ότι είχαν ολοκληρώσει το δημιουργήμα τους κατέληξαν στην μορφή ενός παιδιού. Στην συνέχεια ζωντάνεψαν αυτό το παιδί δίνοντας του φωνή. Αντιπροσωπεύει την φωνή ενός οποιοδήποτε παιδιού αφού δεν υπάρχουν συγκεκριμένα χαρακτηριστικά στο πρόσωπό

του. Δεν θέλησαν να τα αποτυπώσουν στο χαρτί. Αποφάσισαν να βάλουν αυτή την μορφή του παιδιού δίπλα στην πόρτα του εργαστηρίου. Έτσι όποιος έρχεται όταν μπαίνει στο χώρο του Δ.Ε.Ν. θα σχετίζεται με αυτή την παιδική μορφή και θα ακούει την φωνή της και όταν φεύγει θα κρατάει μέσα του την παιδική μορφή και φωνή.

**Είναι ένα παιδί.
Αυτό κάναμε. Τα
παιδιά ό, τι θέλουν
να φοράνε, ό, τι
θέλουν να κάνουν.
Τα λέμε....**

Ο 9-λογος των δικαιωμάτων μου...

*Να μην με χτυπάνε, να με αγαπούν και
να μην με σκοτώνουν*

*Να με αγαπούν οι φίλοι και
να μην με σκοτώνουν*

*Να έχω ένα ζεστό σπίτι όπου
θα μπορώ να ζωγραφίζω.*

Έχω δικαίωμα να παίζω.

*Έχω δικαίωμα να πηγαίνω
σχολείο.*

Έχω δικαίωμα να σπουδάσω.

*Έχω δικαίωμα να μιλάω όποτε
θέλω.*

*Έχω δικαίωμα να σκέφτομαι και
να λέω αυτό που σκέφτομαι.*

Έχω δικαίωμα να διασκεδάζω.

**ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ
ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ
ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΑ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ
ΜΑΣ**

**Όλοι έχουμε
δικαιώματα
στη ζωή ...**

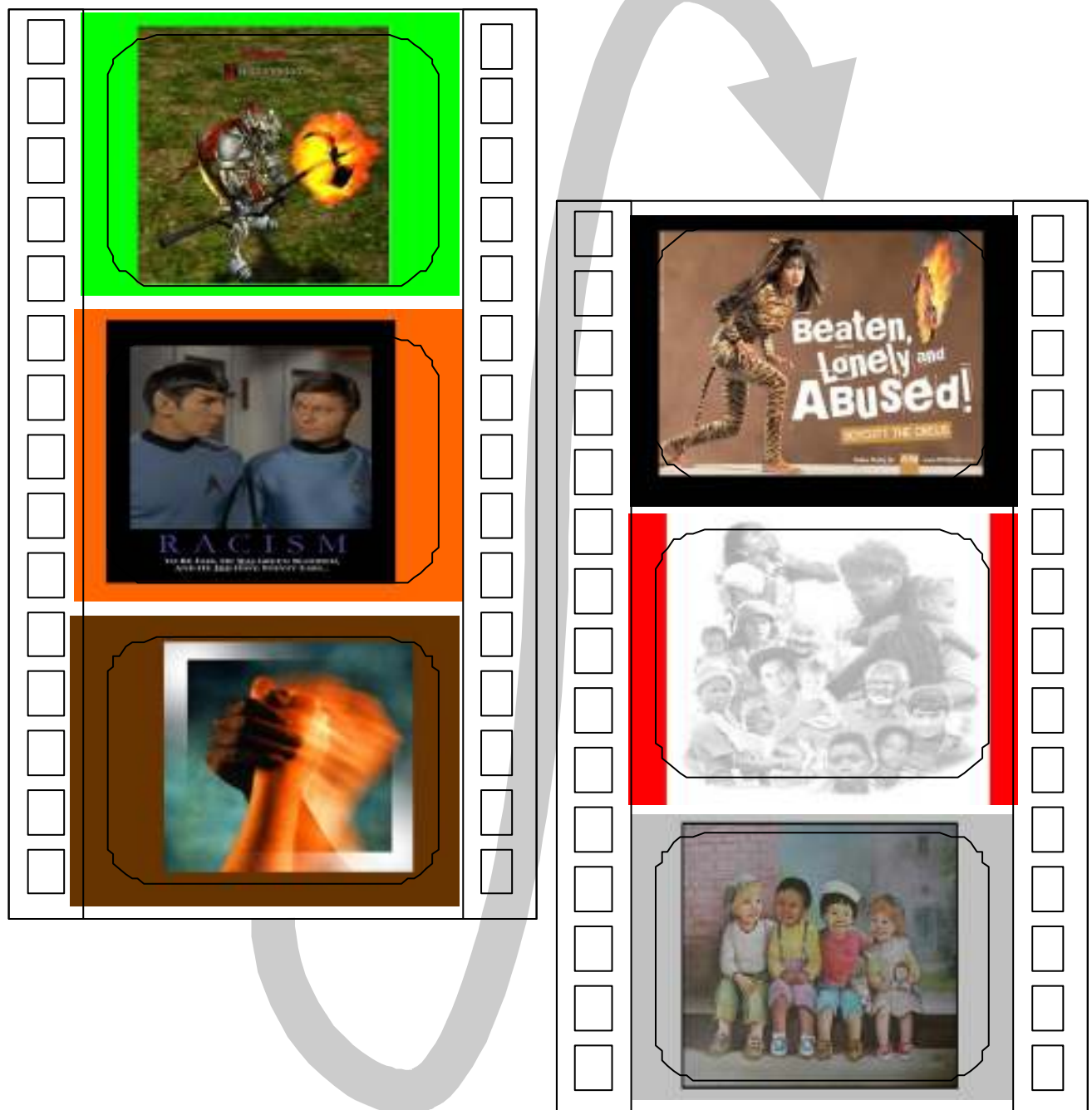
**...και θα
παλέψουμε
γι' αυτά.**

**Βοηθήστε μας
και εσείς!**

Η μέρα κατά του ρατσισμού και των φυλετικών διακρίσεων. Ένα τέτοιο κλίμα χρωμάτισε και την συνάντησή μας. Τι είναι αυτή η ημέρα; Ποιο είναι το νόημα της; Γιατί χρειάζεται να υπάρχει. Ερωτήματα που ήταν οι οδηγοί της συζήτησής μας με τα παιδιά. Μέσα από τις απαντήσεις στα ερωτήματα ένα άλλο ερώτημα έκανε την εμφάνισή του: πώς να μεταφέρουμε το μήνυμα κατά του ρατσισμού σε άλλους ανθρώπους; Η χρήση της νέας τεχνολογίας και συγκεκριμένα του υπολογιστή βοήθησε σε αυτό. Τα παιδιά αναζήτησαν εικόνες και κατόπιν δημιούργησαν το δικό τους power point με την βοήθεια του εμψυχωτή. Συνεργάστηκαν με όσες δυσκολίες και εμπόδια συνεπάγεται μια συνεργασία για να δημιουργήσουν ένα ομαδικό έργο. Στο τέλος κατάφεραν να κοινοποιήσουν και να μεταδώσουν το δικό τους στίγμα για τον ρατσισμό σε άλλους ανθρώπους.

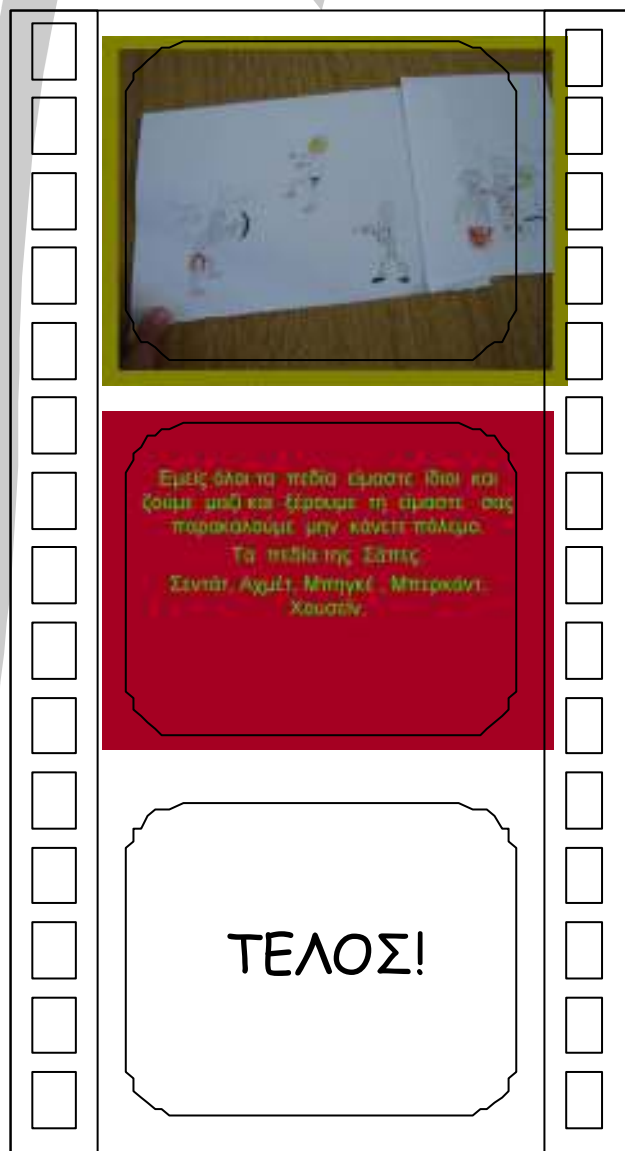
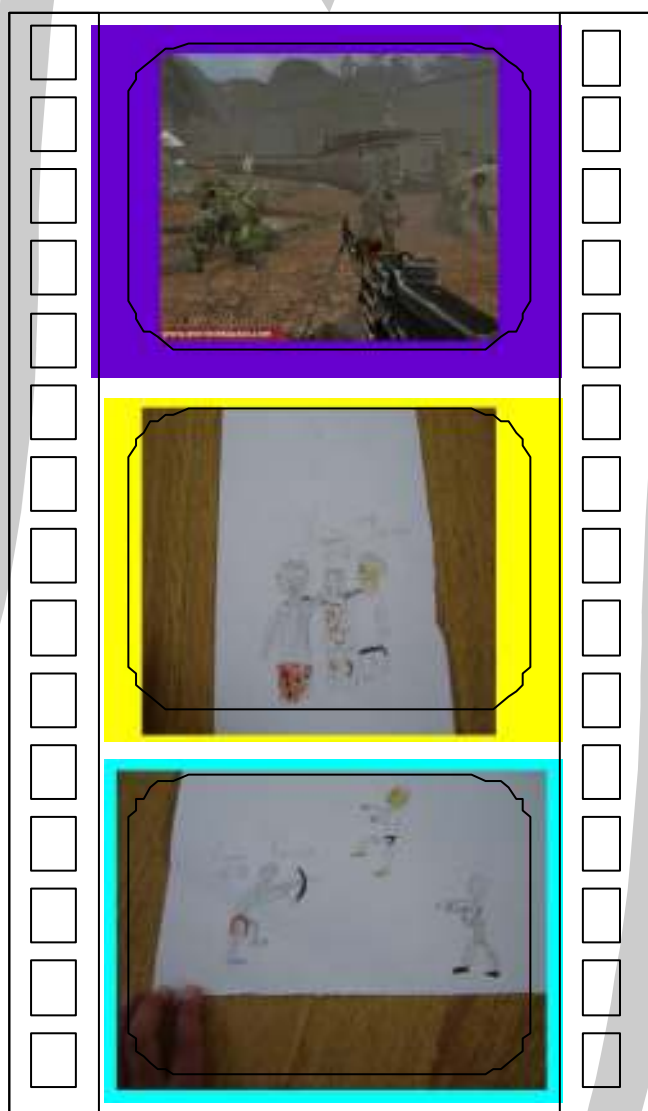

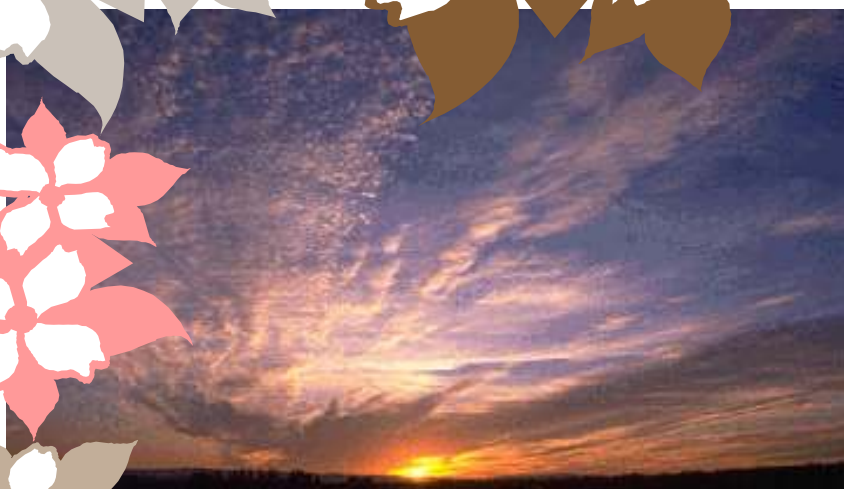

Η ματιά των παιδιών
της ομάδας των Σαπών
για το έργο τους:

Όλοι οι άνθρωποι είναι ίδιοι. Είμαστε φίλοι και δεν
χρειάζεται να κάνουμε πόλεμο...

...Παίζουμε L2Server. Όλα στο παιχνίδι είναι οι άνθρωποι ίδιοι. Είναι πολύ καλό για τους ανθρώπους. Αυτό το server ανθρώπους κάνουν Duel και κάποιοι άνθρωποι είναι σαν αδερφοί. Οι εικόνες όλες είναι καλά και άρεσε σε όλους.

Το έργο αυτό είναι αποτέλεσμα πολλών συζητήσεων όπου ο πόνος, και ένα γιατί από όλους μας, μας οδήγησε να ξεδιπλώσουμε κομμάτια του εαυτού μας και να καταφέρουμε - οι περισσότεροι για πρώτη φορά - να βγάλουμε από μέσα μας αυτό που πραγματικά τόσα χρόνια υπήρχε σαν αγκάθι.

Για ένα καλύτερο αύριο λοιπόν παραθέτουμε δικά μας βιώματα, εκθέτουμε δικά μας κομμάτια ξέροντας πως θα πιάσει τόπο...

ΑΞΙΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΠΟΝΟ, ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΠΑΕΙ ΧΑΜΜΕΝΟΣ ...

Τα παιδιά όλου του κόσμου έχουν δικαιώματα, ένα από αυτά είναι να πηγαίνουν σχολείο και να μαθαίνουν γράμματα.

Κάποιοι φρόντισαν να μας υπενθυμίσουν ότι αυτό δεν ισχύει για όλους.

Ήθελα να πάω σχολείο και να σπουδάσω, δεν τα κατάφερα όμως επειδή ήμουν κορίτσι.

Οι γονείς μου, μου έλεγαν ότι θα παντρευτώ, θα γίνω μητέρα και σύζυγος και οι σπουδές δεν θα μου χρειαστούν. Είμαστε όλοι ίσοι; Είχα δικαίωμα ίσης αντιμετώπισης; Ή έπρεπε να ντρέπομαι γι' αυτό που είμαι και να κλειστώ στον εαυτό μου;

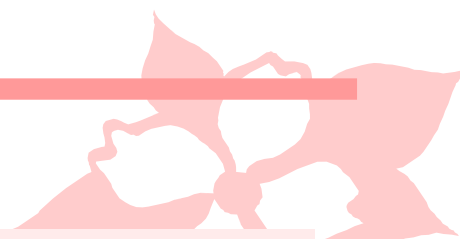
Εγώ αν σπούδασα; Βεβαίως και σπούδασα. Για να σπουδάσει κανείς σε μια ξένη χώρα υπάρχουν κάποια βασικά πράγματα που πρέπει να αποφύγει:

Σας δίνω δύο από αυτά:

Αν το όνομα σας είναι διαφορετικό από αυτό των άλλων που ζουν στη χώρα... απλά αλλάξτε το δικό σας.

Θα αποφύγετε όλες εκείνες τις ερωτήσεις που θα σας φέρουν σε δύσκολη θέση.

Αν η οικογένειά σας δεν έχει αρκετά λεφτά και τα φέρνετε τσίμα-τσίμα φροντίστε να είστε αόρατοι στις κλίκες που έχουν λεφτά και αν δεν το καταφέρετε μην στεναχωριέστε - είναι σίγουρο ότι θα φροντίζουν να σας αποφεύγουν αυτοί.

Ζούσα σε μια άλλη χώρα. Ήμουν μια ξένη δεν γνώριζα κανέναν. Μια μέρα στο δρόμο κάποιος μου είπε: "εφόσον ζεις εδώ φρόντισε να μιλάς τη γλώσσα μας. Αλλιώς να γυρίσεις στη χώρα σου". Νόμιζα ότι δεν έχει σημασία από ποια χώρα έρχομαι σε ποια φυλή ανήκω, τι γλώσσα μιλάω. Πίστευα ότι θα με αντιμετωπίζαν πάνω από όλα σαν άνθρωπο.

Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να με κάνει να ντρέπομαι γι' αυτό που είμαι.

Τα πράγματα δεν είναι όσο ιδανικά θα θέλαμε να είναι...

Πήγα να ζητήσω δουλειά. Μου είπαν ότι κάνω για τη δουλειά, και δεν θα έψαχναν άλλο άτομο.

Όμως... υπήρχε ένα πρόβλημα... έπρεπε να αλλάξω το όνομα μου. Με λένε Αισέ και αυτό έπρεπε να αλλάξει.

Θα με φώναζαν Άννα. Έτσι ήταν καλύτερα μου είπαν...

Έχω δικαίωμα να έχω ένα όνομα, όμως για κακή μου τύχη είχα το λάθος όνομα.

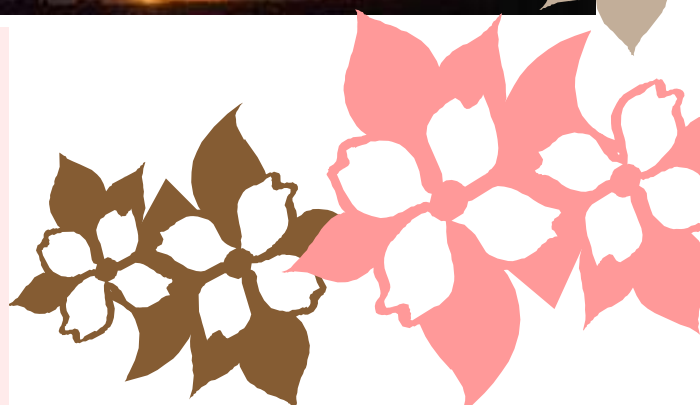
**ΞΕΝΗ ΧΩΡΑ,
ΕΙΝΑΙ Η ΧΩΡΑ
ΠΟΥ ΔΕ ΧΩΡΑΩ
ΟΛΟΚΛΗΡΗ.**

**ΞΕΝΗ ΧΩΡΑ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΙ-
ΝΑΙ ΚΑΘΕ ΧΩ-
ΡΑ ΣΤΗ ΓΗ...**

Το όνειρο κάθε γονέα είναι να φτιάξει ένα σπίτι για να ζουν τα παιδιά του. Αντιμετώπισα πολλές δυσκολίες όταν δεν μπορούσα να εκπληρώσω αυτό το όνειρο ζωής.

Με είχαν μάθει ότι η οικογένεια είναι το μεγαλύτερο ιδανικό. Πώς να φτιάξεις όμως μια, όταν δεν μπορείς να τις παρέχεις τα βασικά; Όταν δεν μπορείς να αγοράσεις ένα σπίτι γιατί δεν έχεις το κατάλληλο όνομα;

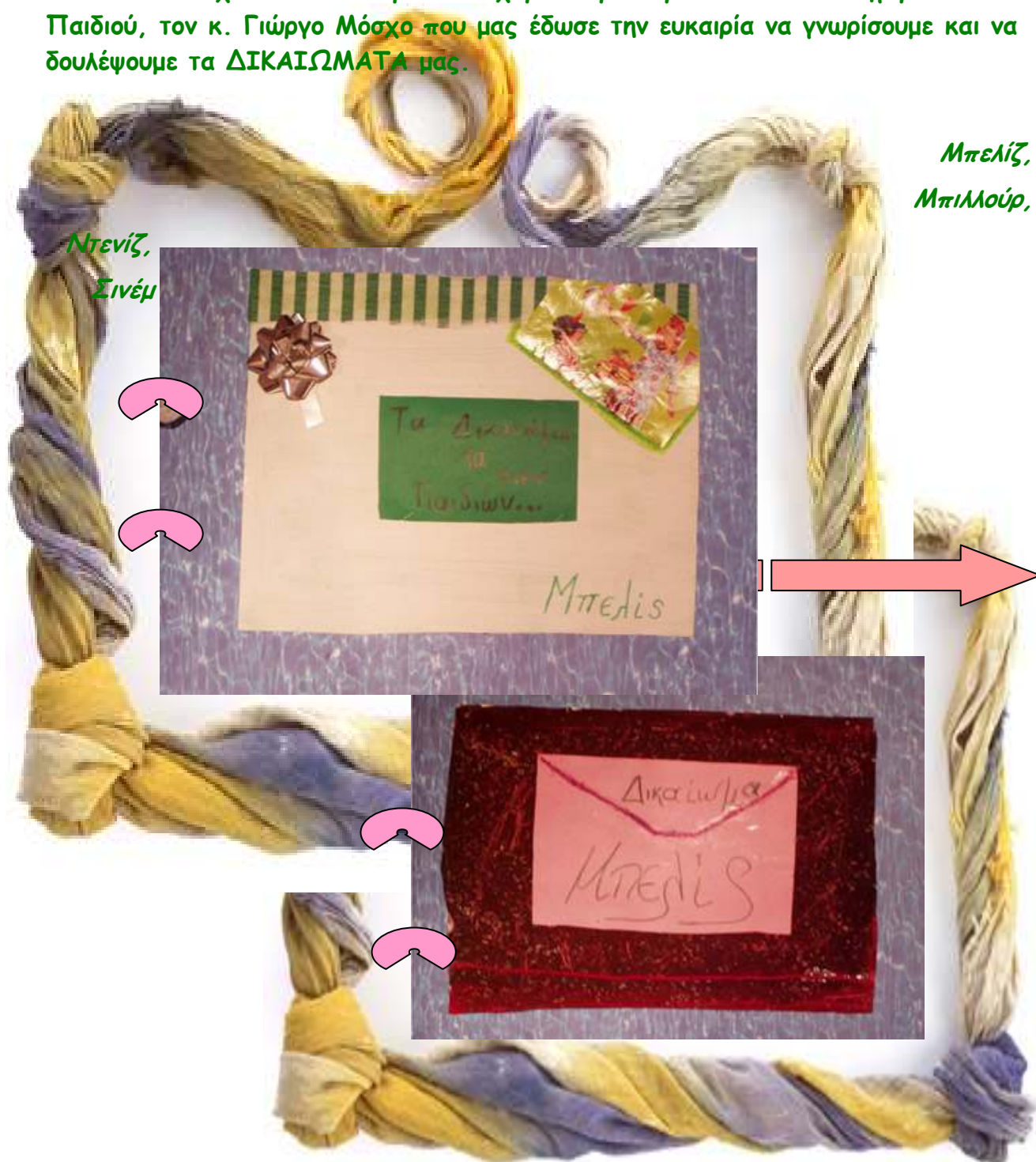
**...ΟΣΟ ΦΤΙΑΧΝΟΥΜΕ ΧΩΡΟ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ
ΓΙΑ ΝΑ ΕΚΦΡΑΣΤΕΙ Ο ΠΟΝΟΣ ΜΑΣ,
ΤΟΣΟ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΜΕ
ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΣΥΝΟΗΚΕΣ
ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ.**

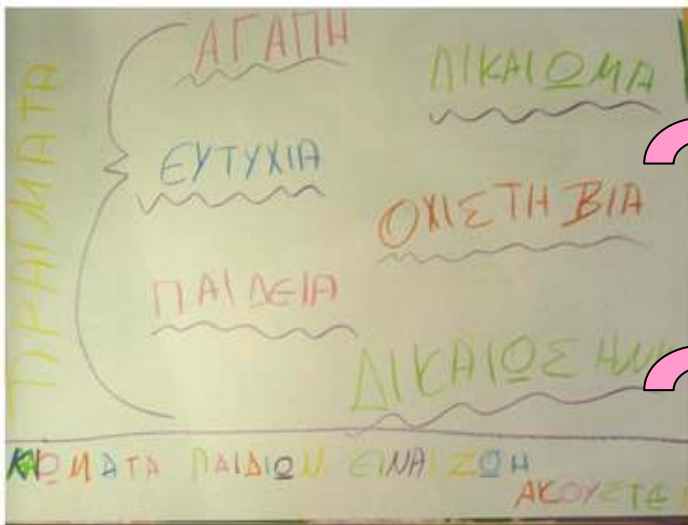
**Π
Ρ
Α
Γ
Μ
Α
Τ
Ι
Κ
Ε
Σ

Ι
Σ
Τ
Ο
Ρ
Ι
Ε
Σ**

ΈΝΑ ΛΕΥΚΩΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Σαν ομάδα αποφασίσαμε να φτιάξουμε ένα λεύκωμα. Ήτανε μια από τις ωραιότερες δραστηριότητες μας. Μπορεί και η καλύτερη. Μας άρεσαν πάρα πολύ τα κολάζ που φτιάξαμε και οι ζωγραφιές μας. Μάθαμε τα δικαιώματα μας. Τουλάχιστον εμείς έχουμε αυτά τα δικαιώματα και πρέπει να τα σεβόμαστε. Κάποια παιδιά δεν έχουν τα δικαιώματα αυτά. Πιστεύουμε ότι είμαστε τυχεροί στο θέμα αυτό. Πρέπει όλα τα παιδιά να έχουν τα δικαιώματα. Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον Συνήγορο Του Παιδιού, τον κ. Γιώργο Μόσχο που μας έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσουμε και να δουλέψουμε τα ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ μας.

ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Η ομάδα νέων ενηλίκων του συλλόγου για άτομα με κινητικά προβλήματα «ΠΕΡΠΑΤΩ» έχει δημιουργήσει έναν δικό της χώρο μέσα στη δράση του Δ.Ε.Ν. Κομοτηνής.

«Περπατώ εις το δάσος, όταν ο λύκος δεν είναι εδώ... Λύκε, λύκε, είσαι εδώ;»

Ο Κόσμος, συχνά μοιάζει με δάσος όπου παραμονεύει ένας λύκος που φοβίζει. Όμως, περπατώντας γενναία έναν δρόμο εξερευνή-

σης του δάσους μεταξύ τους, οι νέοι του «ΠΕΡΠΑΤΩ» εξημέρωσαν τον λύκο, τον μετέτρεψαν σε φίλο προστάτη.

«Περπατώντας στα δικαιώματα», ανοίγουν δρόμο και για μας να τους συναντήσουμε, σ' ένα δασικό οικοσύστημα όπου όλοι μπορούμε να εξημερώσουμε τις «αγριεμένες» μας πλευρές και να συμφιλιωθούμε μεταξύ μας, να συνυπάρξουμε.

Παιχνίδι με την διαφορετικότητα

Όπως είπαμε και στο προηγούμενο τεύχος των ΠΟΛΥΦΩΝΙΩΝ, θα σας πούμε για το παιχνίδι που παίξαμε με τις μάσκες για να το κάνετε και εσείς. Η αλήθεια είναι ότι οι μάσκες μας ταλαιπώρησαν λίγο. Δεν ήταν εύκολο να τους δώσουμε μια ταυτότητα και μια φωνή. Την δυσκολία όμως την κάναμε παιχνίδι.

Ακούστε λοιπόν πως γίνεται! Θυμίζει λίγο τις συναντήσεις μας στο Δημιουργικό Εργαστήριο Νέων. Τοποθετούμε τις μάσκες με τις ταυτότητες γυρισμένες προς τα κάτω, πάνω στην ζωγραφιά που έχουμε ετοιμάσει. Την ζωγραφιά αυτή την κάναμε όταν μιλήσαμε αρκετά στην συνάντησή μας για την διαφορετικότητα και την σύγκρουση. Τότε ζωγραφίσαμε

και την σύγκρουση. Γι' αυτό τοποθετούμε τις μάσκες από πάνω και αναρωτιόμαστε πια μάσκα μας τραβάει περισσότερο και θέλει κάτι να μας πει. Προσπαθούμε να μαντέψουμε την ταυτότητα τις μάσκας. (Το σίγουρο είναι ότι σχεδόν ποτέ δεν το καταφέρνουμε, αλλά έχει πολύ πλάκα) Μετά έχουμε το δικαίωμα να γυρίσουμε πίσω την κάρτα και να κοιτάξουμε την ταυτότητά της και να διαβάσουμε την δυσκολία που αντιμετώπισε στη ζωή της. Σε αυτό το σημείο συζητάμε με την ομάδα και προσπαθούμε να δούμε αν έχει να μας δώσει ένα μήνυμα.

Εμείς περάσαμε καλά και ελπίζουμε και εσείς διαβάζοντάς το.

Ένα παραμύθι και μια αφίσα

Συζητώντας για την διαφορετικότητα, διαβάσαμε και ένα παραμύθι που λεγόταν «Το κάτι άλλο». Ο κάτι άλλο ήταν ο ήρωας του παραμυθιού. Ένιωθε πολύ διαφορετικός από τους άλλους και δεν τον ήθελε κανένας. Έκανε μεγάλες προσπάθειες για να ανήκει κάπου. Πάντα είχε πρόβλημα. Δεν γινόταν να μοιάσει με τους άλλους, όσο και να το ήθελε. Μια μέρα όμως ανακάλυψε κάποιον πιο διαφορετικό από τον ίδιο. Αρχικά δεν τον ήθελε και τον έδιωξε, μετά όμως γίνανε φίλοι. Στην συνέχεια γνώρισε έναν ακόμα πιο διαφορετικό. Ήταν ο άνθρωπος. Και με αυτόν γίνανε φίλοι.

Γι' αυτό και εμείς κάναμε μια αφίσσα και το είπαμε «Το κάτι άλλο». Επίσης πριν διαβάσουμε το παραμύθι παίξαμε ένα παιχνίδι και γελάσαμε πολύ. Το παιχνίδι λέγεται «ο καθρέφτης». Ο ένας από τους δύο κάνει κάποιες κινήσεις και ο άλλος προσπαθεί να κάνει τις ίδιες. Με το άκουσμα όμως τις λέξεις «Αλλαγή», ο καθρέφτης πρέπει να κάνει ακριβώς το αντίθετο. Μπερδεύεσαι, δεν μπορείς ή δεν θέλεις να κάνεις τις ίδιες κινήσεις. Μετά όμως έρχεται η σειρά σου! Έχει πολύ πλάκα και γέλιο. Εμείς περάσαμε καλά.

Επίσης σε αυτές τις συναντήσεις μιλήσαμε εκτός από την διαφορετικότητα και για άλλα δικαιώματα. Δεν ξέραμε ότι είχαμε τόσο πολλά. Στην αρχή μπερδευθήκαμε. Όταν μας ρώτησαν τι ξέρουμε για τα δικαιώματα που έχουμε, εμείς μιλήσαμε για υποχρεώσεις. Όπως το να είμαστε καλοί μαθητές. Απορήσαμε όταν μάθαμε ότι είναι δικαίωμα να έχουμε εκπαίδευση ή να έχουμε επίθεση. Θέλαμε πολύ να έρθουμε στην εκδήλωση για τα δικαιώματα. Δεν έγινε. Σκέφταμε όμως το παιχνίδι που κάναμε και την αφίσα μας.

Όνομα: Χαρούν
Επίθετο: Καρά
Ημερομηνία γέν-
νησης: 1992
Όνομα πατέρα:
Μουσταφά
Όνομα μητέρας:
Αϊλά
Δουλειά : Γιατρός
Τόπος γέννησης:
Πόρτο Λάγος

Σεχέρ

Δυσκολία: Ο Χαρούν ήταν ένας άνθρωπος με πολύ άσχημη φωνή. Περπατούσε στο δρόμο και αν φώναζε έσπαγαν όλα τα τζάμια. Ήθελε πολύ να γίνει γιατρός. Με την φωνή που είχε όμως ήταν πολύ δύσκολο να το κάνει.

Όνομα: Τζεμνέ
Επίθετο: Τζεβριγιέ
Ημερομηνία γέννησης: 1986
Όνομα πατέρα: Φαϊκ
Όνομα μητέρας: Νατζιγιέ
Δουλειά :Κωμικός
Τόπος γέννησης : Νοσοκομείο

Δυσκολία : Ο Τζεμνέ και η γυναίκα του αγαπούσαν πολύ τα παιδιά. Είχαν και έναν γιο. Η κακιά μάγισσα όμως που είχε χάσει το παιδί της, έκλεψε του γιο του Τζεμνέ. Το ζευγάρι στενοχωρήθηκε πάρα πολύ. Μια καλή νεράιδα τους βοήθησε και πήραν πίσω τον γιο τους. Ο Τζεμνέ έγινε μετά κωμικός.

Χαρούν

Φιλίζ

Όνομα: Αϊσέ
Επίθετο: Χασαντζίκ
Ημερομηνία γέννη-
σης: 1978
Όνομα πατέρα: Χασάν
Όνομα μητέρας: Χαλιδέ
Δουλειά : Μάγισσα
Τόπος γέννησης: Κομο-
τηνή
Δυσκολία: Η Αϊσέ με πολλές θυσίες και μάγια έχτισε ένα σπίτι και το σπίτι γκρεμίστηκε.

Σερχάτ

Όνομα: Σαζιγιέ
Επίθετο: Τζεβριγιέ
Ημερομηνία γέννη-
σης: 1986
Όνομα πατέρα: Φαϊκ
Όνομα μητέρας: Νατζιγιέ
Δουλειά : Καφετζής
Τόπος γέννησης: Κομοτηνή
Δυσκολία: Μια φορά και έναν καιρό ένα κορίτσι, η Σαζιγιέ θέλει να κάνει μια δουλειά, να γίνει καφε-
τζής. Ο σύζυγός της δεν το θέλει και η Σαζιγιέ αυτοκτονεί.

Όνομα: Ναλάν
Επίθετο: Σαμπάν
Ημερομηνία γέννησης: 1980
Όνομα πατέρα: Νιχάτ
Όνομα μητέρας: Σεβγκί
Δουλειά : Δασκάλα
Τόπος γέννησης: Κομοτηνή
Δυσκολία: Η μαμά της είναι πολύ κακή. Θέλει να την χωρίσει από τον άνδρα της. Πηγαίνει σε μια μάγισσα και τους κάνει μάγια. Το ζευγάρι μαλώνει και χωρίζει για λίγο. Η αγάπη τους όμως είναι πολύ δυνατή και δεν μπορούν να μείνουν χώρια. Στο τέλος νικά η αγάπη και η Ναλάν το λέει στην μαμά της. Τίποτα δεν θα τους χωρίσει με τον άντρα της. Μόνο ο θάνατος.

Χατιτζέ

Όνομα: Νατζιγιέ
Επίθετο: Εμίν
Ημερομηνία γέννησης: 1998
Δουλειά : Μάγισσα
Τόπος γέννησης : Νοσοκο-
μείο
Δυσκολία: Η Νατζιγιέ είναι μια μάγισσα αποτυχημένη. Τα μάγια της ποτέ δεν πιά-
νουν. Μια μέρα μια κακιά πεθερά της ζητά να χωρίσει το γιο της από την γυναίκα του. Η Νατζιγιέ ξέρει ότι το ζευγάρι είναι πολύ αγαπημένο. Για πρώτη φορά τα μάγια που κάνει πιάνουν. Το ζευγάρι χωρίζει. Η Νατζιγιέ δεν το αντέχει. Χαλάει τα μάγια, το ζευγάρι είναι πάλι μαζί και η Νατζιγιέ αποφασίζει να μην ξανακάνει μάγια.

Ιλχάν

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΟΝΕΙΡΑ ΣΕ ΠΑΛΙΕΣ ΜΑΞΙΛΑΡΟΘΗΚΕΣ

Πώς μπορούμε να αξιοποιήσουμε τη γερή βάση του «παλιού» για να χτίσουμε κάτι καινούργιο;

Τα κορίτσια και τ' αγόρια της Ομάδας προεφήβων του Ιάσμου είχαν πολλές ιδέες...

Σε ύφασμα που πέρασε από τη γιαγιά στη μητέρα - σε παλιές μαξιλαροθήκες - αποφάσισαν να αποτυπώσουν τα καινούργια όνειρά τους για τον κόσμο μέσα στον οποίον μεγαλώνουν.

Πάνω σ' αυτή τη μαξιλαροθήκη έχουν γείρει το κεφάλι τους πολλοί άνθρωποι για να ξεκουραστούν. Έχουν κάνει πολλά όνειρα, και η μαξιλαροθήκη τα έχει ακούσει.

Έτσι, σήμερα, ακούει και τα όνειρα των νέων. Με όνειρα για «ελευθερία», «αγάπη», «παιχνίδι», «γέλιο», «ευτυχία» και «παρέα» χτίζουν οι νέοι τα «δικαιώματά» τους.

ΚΕ.Σ.Π.Ε.Μ. ΞΑΝΘΗΣ

Ρ. ΦΕΡΑΙΟΥ 2 & 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

ΤΗΛ-ΦΑΞ 25410-22096

Email: den_xan@otenet.gr

ΚΕ.Σ.Π.Ε.Μ. ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ

ΜΗΛΤΙΑΔΗ 2

ΤΗΛ-ΦΑΞ: 25310-83304

E-mail: denkom@gmail.com

Σε μια πολύχρωμη γωνιά του Κ.Ε.Σ.Τ.Ε.Μ.
υπάρχει το 'Δημιουργικό Εργαστήρι Νέων'
όπου όλοι οι νέοι είναι ευπρόσδεκτοι.

Σκοπός μας είναι να γεμίσουμε το χρόνο & το χώρο μας
με όσα χωράει η φαντασία μας.

Ξεκινώντας από τις επιθυμίες μας,
βρίσκουμε τρόπους να συνεργαστούμε για ένα κοινό αποτέλεσμα.
Κατασκευάζοντας, ζωγραφίζοντας, παίζοντας και συζητώντας,
αφήνουμε τη φαντασία μας να εκφραστεί και να μας ταξιδέψει
σε κόσμους που δημιουργούμε μαζί.

ΕΛΑ ΝΑ ΜΑΣ ΓΝΩΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ!
Εμφυχωτές Δημιουργικού Εργαστηρίου Νέων

πρόσθεση & αφαίρεση
παλλαπλασιασμός & διαιρέση

Ανέπτυξε παρτίκι. Ανάπτυξε για όλους.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΚΕΙΡΗΣΗΣ ΕΠΕΑΕΚ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΣΥΓΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Επιχειρησιακό Πρόγραμμα
Εκπαίδευσης και Αρχικής
Επαγγελματικής Κατάρτισης